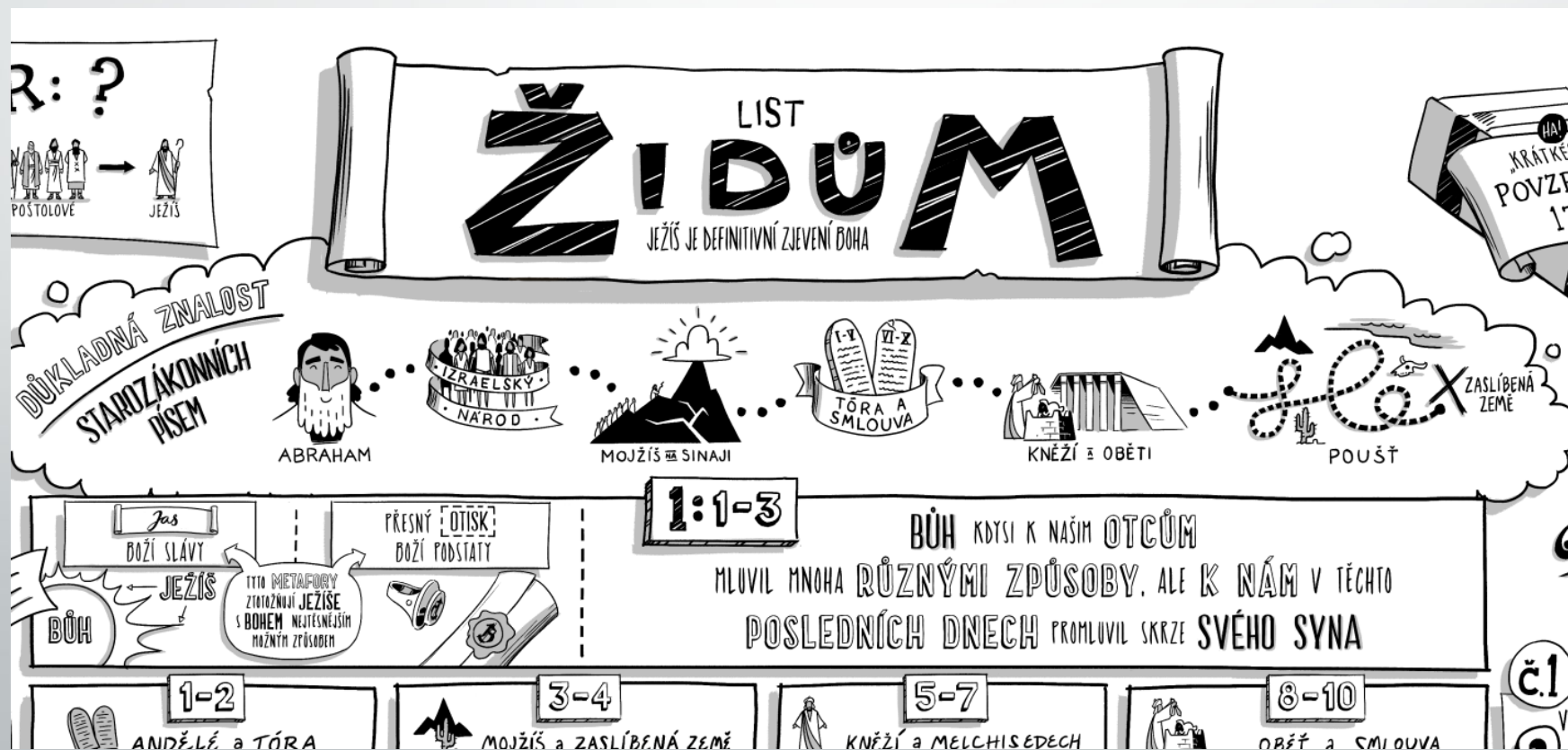

List Židům (Hebreům)

12. část

Opakování 11 části (*Židům 11. kap*):

- Hlavním cílem listu je povzbudit skupinu křesťanů (židovského původu), aby navzdory těžkostem vytrvali ve víře v Krista a odolali pokušení (hříchu) odpadnout a navrátit se zpět ke skutkům zákona.
- Židům 11 kap. není o hrdinech. Je to o lidech, kteří šli domů – protože jim Otec slíbil domov.
- Nejde o výkon víry. Jde o pohled upřený na Pána – otevřené okno, kterým proudí světlo.
- Víra není mentální přesvědčení. Víra je vztahová důvěra.
- Strach tě možná umí rozhýbat. Ale neuzdraví tě. Světlo ano.
- Víra je krok do světla dřív, než vidíš celý plán.
- Víra není důkaz, že jsem silný – ale že jsem se přestal držet lži, že to zvládnou bez Boha.
- Nejde o „když uvěříš, bude to už jen dobré“. 11 kapitola jasně říká opak.

Židům 12:1 – 11 (CSP)

Proto i my, majíce kolem sebe tak veliký oblak svědků, odložme veškerou zátěž a hřích snadno nás ovíjející a s vytrvalostí běžme závod, který je před námi, upřeně hledíce k původci a dokonavateli víry Ježíši, který pro radost, která byla před ním, podstoupil kříž, pohrdnuv hanbou, a sedí po pravici Božího trůnu. Pomyslete na toho, který snesl od hříšníků proti sobě takový odpor, abyste neochabovali, umdlévající ve svých duších. Ještě jste se až do krve nevzepřeli v boji proti hříchu. A zapomněli jste na napomenutí, které vám praví jako synům: ‚Můj synu, nepodceňuj Pánovu výchovu, ani neochabuj, když jsi od něho kárán; neboť koho Pán miluje, toho vychovává, a švihá každého, koho přijímá za syna.‘ Snášejte to ke své výchově, Bůh s vámi zachází jako se syny. Neboť je nějaký syn, jehož by otec nevychoval? Jste-li však bez výchovy, již se stali účastni všichni, potom jste nemanželské děti, a ne synové. Také v našich tělesných otcích jsme měli vychovatele a měli jsme je v úctě. Nebudeme mnohem více poddáni Otci duchů, abychom žili? Vždyť oni vskutku na krátký čas vychovávali, jak jim připadalo správné, on však k užitku, abychom dostali podíl na jeho svatosti. Každá výchova se ovšem v tu chvíli nezdá být radostná, ale krušná; potom však vydává pokojné ovoce spravedlnosti těm, kteří jsou jí vycvičeni.

- Křesťanský život není procházka, ale dlouhý běh – k radosti, která je před námi.
- Našeho Pána stál boj proti hříchu život a stejnému nebezpečí čelili i adresáti tohoto listu.
- „Oblak svědků“ - pravděpodobně nejde o publikum v nebi, které nás sleduje. Spíše o svědectví jejich života (kap. 11).
- Utrpení není vždy znamení Božího hněvu – někdy je to Boží výchova. To je pro nás těžké přijmout. Smyslem výchovy je však podíl na Jeho svatosti.

Židům 12:12 – 17 (CSP)

Proto napravte umdlené ruce a zchromlá kolena a čiňte přímé stezky pro své nohy, aby se to, co je chromé, nevyvrátilo, ale naopak aby se uzdravilo. Usilujte o pokoj se všemi a o posvěcení, bez něhož nikdo neuvidí Pána. Dbejte na to, aby se někdo nepřipravoval o Boží milost, aby vás netrápil nějaký vzhůru rostoucí kořen hořkosti a aby skrze něj nebyli poskvrněni mnozí. Ať nikdo není smilník nebo bezbožný člověk jako Ezau, který prodal své prvorozenství za jediný pokrm. Neboť víte, že když později chtěl zdědit požehnání, i když je se slzami usilovně hledal, byl odmítnut, neboť nenalezl místo pro pokání.

- Boží svatost znamená, že Bůh je zcela jiný než stvoření. On je zdroj života, pravdy a dobra. Proto nenávidí všechno, co ničí život – hřích, zlo, lež.
- Když Bible říká, že máme být svatí, neznamena to, že máme být dokonalí. Znamená to něco hlubšího: patřit Bohu – vším jak žijeme. Svatost začíná tím, že člověk patří Bohu – a postupně se učí žít způsobem, který odpovídá jeho charakteru.
- Proto Bible drží dvě věci pohromadě: v Kristu jsme posvěceni – a zároveň máme usilovat o svatost. Proto list Židům spojuje svatost s Boží výchovou.
- Křesťanský život není snaha stát se dost dobrým pro Boha. Je to cesta, na které se lidé, kteří už Bohu patří, učí žít jako jeho děti.
- A právě proto autor říká: Bez svatosti nikdo neuvidí Pána. Protože člověk, který nechce patřit Bohu a nechce být proměňován, vlastně nechce žít v Božím světě.

Židům 12:18 – 29 (CSP)

Neboť jste nepřistoupili k hmatatelné hoře a k planoucímu ohni a k temnotě a k mrákotě a vichru a k zvuku polnice a takovému hlasu slov, že ti, kdo ho uslyšeli, prosili, aby k nim nebylo více mluveno, neboť nemohli snést to, co bylo přikazováno: ‚I kdyby se zvíře dotklo té hory, bude ukamenováno,‘ a tak strašná byla ta podívaná, že Mojžíš řekl: ‚Jsem zděšen a třesu se.‘ Ale přistoupili jste k hoře Siónu a k městu živého Boha, nebeskému Jeruzalému, a k desetitisícům andělů, k slavnostnímu shromáždění a k církvi prvorozených, kteří jsou zapsáni v nebesích, a k Bohu, soudci všech, a k duchům spravedlivých, kteří jsou učiněni dokonalými, a k prostředníku nové smlouvy Ježíšovi, a ke krvi pokropení, která mluví lépe než Ábel. Hledte, ať neodmítnete toho, kdo mluví. Neboť jestliže neunikli oni, když odmítli toho, který k nim promlouval na zemi, tím spíše neunikneme my, odvrátíme-li se od toho, kdo mluví z nebes. Jeho hlas tehdy zatřásl zemí, a nyní zaslíbil řka: ‚Já ještě jednou zatřesu‘ nejenom ‚zemí,‘ ale i ‚nebem‘. Ono ‚ještě jednou‘ ukazuje na proměnu těch věcí, jimiž lze otrást, neboť jsou učiněné, aby zůstaly ty věci, jež jsou neotřesitelné. Projevujme proto vděčnost, že přijímáme neotřesitelné království, a s ní přinášejme Bohu jemu příjemnou službu s uctivostí a bázní. Neboť náš Bůh je oheň stravující.

- Hora Sinaj (strach, oheň, soud) spojena s Mojžíšem a smlouvou zákona.
- Hora Sión (Boží město, radost, společenství), kde centrem je Ježíš Kristus.
- Nepřišli jste k hrůze – Přišli jste k milosti. Proto směle naslouchejme a vstupujme.
- Boží království je neotřesitelné, proto máme uctívat Boha s úctou a bázní.

Závěrečné Shrnutí:

- Boží svatost znamená jeho jedinečnost jako Stvořitele. V Iz 6 volají serafové „svatý, svatý, svatý“. Nejde jen o morálku. Jde o: Boží jedinečnost, jeho transcendentní bytí, jeho absolutní život.
- Bůh je zdroj života a nenávidí vše, co život ničí. Hřích je moc smrti a proto ho Bůh nenávidí. Morální čistota je důsledek, ne jediný obsah Boží svatosti.
- Usilování o svatost je proces. Biblické napětí je tedy: jsme posvěceni - a zároveň máme růst ve svatosti.
- „Uvidět Pána“ znamená víc než vidění po smrti. Tento výraz má v Bibli širší význam. Znamená: vstoupit do Boží přítomnosti - mít účast na Božím životě - patřit do Božího království.
- Jinými slovy: bez svatosti není možné žít v Božím světě.
- Svatost není perfekcionismus. List Židům právě mluvil o: slabých lidech – utrpení – disciplíně. Takže svatost zde znamená spíš směr života než bezchybný výkon.
- Židům 12 říká: běž svůj běh - vydrž ve výchově - neusni v pohodlí - drž se Krista - patříš do neotřesitelného království.

Pomocné otázky pro skupinky – Židům 12:

- 1) Co pro tebe osobně znamená obraz běhu víry? Kde právě teď cítíš únavu nebo překážky?
- 2) Jaký je rozdíl mezi Božím trestem a Boží výchovou? Proč je důležité tyto věci rozlišovat?
- 3) Jak může utrpení nebo těžké období formovat charakter?
- 4) Autor říká: „Usilujte o svatost.“ Jak může vypadat praktické usilování o svatost v běžném životě?
- 5) Co nás dnes může svádět k tomu, abychom jednali jako Ezau – tedy obětovali dlouhodobé dobro kvůli okamžitému zisku?
- 6) Jaký rozdíl vidíš mezi přístupem k Bohu na Sinaji a na Siónu?
- 7) Co znamená, že Boží království je neotřesitelné? Jak to může dát jistotu v nejisté době?